

Jarig Vox Humana zet harten in vlam

Vox Humana viert zijn 40e verjaardag; begint aan z'n tweede jeugd. En onder leiding van Susanna Veerman is het nú tijd om uit te pakken. Geen ad-hoc ensemble ingehuurd maar voor dit concert een afgeslankt RBO Sinfonia dat Veerman met verve dirigeert, heel veel bloemen en een volle Stadsgehoorzaal. Voor die eerste veertig jaar mag de Heer om 't hardst geprezen worden met 'Praise the Lord, O my soul' feestelijk begeleid door orgel en piano. De hoge mannenstemmen brengen het er goed vanaf, in samenzang met de donkere stemmen wordt het echt juichen.

Klinkende trompetten en hoorns brengen meteen de juiste sfeer in Griegs 'Landerkenning'. Vox Humana zingt alert in een lekker tempo, licht als een veer, de zinnen open en de woorden kort houdend. Orkest, koor en solist (Sander Heutinck) geven de eeuwig zingende bossen en het immer bruisende water geur, kleur en deining.

Contrabas, celli, pauken en blazers zetten de toon in Mozarts Krönungsmesse, die speciaal voor dit feest door Peter Bontje voor mannenkoor is bewerkt. Vox Humana zingt ronduit prachtig, galoppeert door het Kyrie en Gloria in staccato-stijl, voortvarend begeleid door Sinfonia terwijl de solisten stuk voor stuk stralen. Met name in het Credo dat omarmd wordt door het jarig mannenkoor. Zo wordt deze Krönungsmesse (heel toepasselijk) met goud beslagen. Het orgel zwelt in het

RCM Vox Humana o.l.v. Susanna Veerman, m.m.v. Margaret Roest (sopraan), Liesbeth van der Loop (alt), Frank Fritschy (tenor), Sander Heutinck (bas/bariton), Peter Bontje (piano), Wim Does (orgel) en het RBO Sinfonia. Gehoord: 25/9, Stadsgehoorzaal, Leiden.

Amen letterlijk van trots.

Na de pauze nog een knaller. Carl Orffs O Fortuna spettert in de aanhef de pan uit, maar wat mij betreft mag Vox direct daarna nóg transparanter, gearticuleerder verder gaan. Het orkest dendert de sterren en kometen van de hemel, strijkers zwiepen vol expressie en kracht, fluitjes, hobo, pauk en tamboerijn delen in het lentefeest. Even terzijde: een hoornist die dan gaat zitten grimassen met familie in de zaal is wel even behoorlijk fout bezig!

Uit Vox Humana's oude repertoire is ook geput. 'Tebe poem Gospodì' blijft een klein glanzend juweeltje, en zonder partituur gezongen! Ook 'Still ruht der See' a capella uit 80 geschoolde mannenkelen en Mozarts Ave Verum met tedere orgelbegeleiding werken als 'zoete middagslaap in 't bos'. Verdi's Monnikenkoor maakt van de Stadsgehoorzaal een dik ommuurd klooster waarin de akoestiek positief meespeelt. En met het Soldatenkoor van Gounod wijst Vox Humana onder bevlogen leiding van Susanna Veerman 'ons de weg hoe het moet, en zet ons hart in vlam'.